

Bilag 5

Dansk Jagtforening.

Hr. folketingsmand Foged, rigsdagen.

Som formand for Dansk Jagtforening, der indenfor sine rammer tæller over 30 000 medlemmer, tillader jeg mig at henvende mig til Dem i anledning af lovforslaget om mark- og vejfred og beder Dem som formand for folketingets udvalg, der behandler dette lovforslag, gøre udvalget bekendt med følgende:

Ifølge foreningens formålsparagraffer er vort hovedformål: at værne og op-hjælpe vildtbestanden i Danmark, og til gennemførelsen af dette formål har vi fundet støtte ikke blot hos de bestående jagtorganisationer og flertallet af Danmarks jægere, men også hos Danmarks regering og rigsdag, der i 1931 gennemførte den jagtlov, som er gældende i dag, hvorved bl. a. oprettedes jagtfonden, der under landbrugsministeriets ledelse har medvirket i høj grad til højnelsen af såvel jagtkulturen som også af vil-kårene for en mere rationel udnyttelse af de økonomiske værdier, som jagten i Dan-mark udbringer.

Den årlige værdi heraf anslås af kyndige til at andrage ca. 20 mill. kr.

Og nu trues danske jægere og specielt de, der driver et rationelt vildtopdræt, af en stor fare, hvis de bestemmelser, der søges gennemført med hensyn til pelsdyr, føres ud i livet.

Vi er bekendt med, at pelsdyrene efter lovforslagets bestemmelser principielt skal betragtes som husdyr.

Vi savner her en pointering af, at i hvert fald en del af pelsdyrene er meget far-lige rovdyr i relation til alle fugle og mindre pattedyr. — Dette gælder således *sølv-ræven*, men *især minken*.

Vi har hidtil her i landet kun haft få tilfælde, hvor sølvræv og mink er sluppet ud af fangenskabet, men erfaringerne fra de øvrige nordiske lande, hvor specielt den forvildede mink har vist sig at være en sand svøbe for alt småvildt, taler sit tydelige sprog om faren ved disse rovdyr.

Vi er klar over, at der skal tages tilbørligt hensyn til pelsdyrfarmerne, og der-for har vi forholdt os rolige, da lovforslaget fra landbrugsministeriets side og efter kom-missionsbetænkningen indskrænkede tiden, inden hvilken de undslupne pelsdyr bliver at betragte som vildt, til en måned.

Efter hvad der meddeles os, er der imidlertid fra pelsdyravlernes side stillet krav om en meget betydelig forlængelse af denne frist, og herimod må vi på det skar-peste protestere.

Lovforslaget, således som dette foreligger i kommissionsbetænkningen, inde-holder, såvidt vi kan se, intet om erstatning for den skade, som undslupne pelsdyr kan forårsage på anden mands vildtbestand.

Efter erfaringerne fra de øvrige nordiske lande og efter vort kendskab til sølvrævens og minkens natur er der for os ikke mindste tvivl om, at undslipper et af disse rovdyr og slår sig ned på et revir, hvor der opdrættes vildt, vil der kunne øde-lægges store værdier, og også for de mindre revirer vil tilstedeværelsen af en sådan gæst være en sand svøbe.